

Súd: Okresný súd Revúca
Spisová značka: 4Csp/2/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6118348504
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 02. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Michaela Králiková
ECLI: ECLI:SK:OSRA:2019:6118348504.5

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Revúca sudkyňou JUDr. Michaelou Králikovou v právnej veci žalobcu KRUK Česká a Slovenská republika, s.r.o., IČO: 247 85 199, so sídlom Československé armády 954/7, 50 003 Hradec Králové, Česká republika, zastúpeného splnomocneným zástupcom Advokátska kancelária Gallo, s.r.o., IČO: 36 715 352, so sídlom Jilemnického 4012/30, 036 01 Martin, proti žalovanému N. S., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom X. I. XXX, XXX XX N., okres Revúca, toho času na neznámom mieste, v konaní o zaplatenie 302,- eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

I. Žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi sumu 302,- eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 302,- eur od 17.12.2016 do zaplatenia, všetko do troch dní odo dňa právoplatnosti tohto rozsudku.

II. Žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi náhradu trov konania v rozsahu 100% s tým, že o výške tejto náhrady bude rozhodnuté súdom prvej inštancie samostatným uznesením.

odôvodnenie:

1. Žalobca sa žalobou doručenou Okresnému súdu Banská Bystrica dňa 05.10.2018 domáhal, aby súd uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 302,- eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 302,- eur od 17.12.2016 do zaplatenia a náhradu trov konania a trov právneho zastúpenia.

2. Žalobu odôvodnil tým, že právny predchodca žalobcu, spoločnosť Provident Financial, s.r.o. uzatvorila so žalovaným dňa 30.04.2015 Zmluvu o spotrebiteľskom úvere číslo XXXXXXXXXX, predmetom ktorej bolo poskytnutie bezúčelového úveru vo výške 360,- eur, ktorú sa žalovaný zaviazal splatiť v 60 pravidelných týždenných splátkach, pričom prvá splátka bola splatná 7. kalendárny deň po poskytnutí peňažných prostriedkov, čiže 20. kalendárny deň po podpísaní Zmluvy o spotrebiteľskom úvere, 20.05.2015 a posledná splátka bola splatná dňa 23.06.2016. Končená splatnosť úveru tak nastala dňa 23.06.2016. Žalovaný si s právnym predchodcom žalobcu mohol dohodnúť, či budú peňažné prostriedky poskytnuté formou bezhotovostného prevodu na účet uvedený žalovaným alebo či budú poskytnuté na účet predplatennej platobnej karty. Peňažné prostriedky boli v danom prípade poskytnuté na účet predplatennej platobnej karty, odovzdanej žalovanému do vlastných rúk na základe Súhlasu Zákazníka so Zmluvou o predplatennej platobnej karte, a to tak, že peňažné prostriedky boli žalovanému na tejto karte k dispozícii najneskôr 13. deň podpisu Zmluvy o spotrebiteľskom úvere, čo preukazuje potvrdenie o vyplatení pôžičky poskytnutej na základe Zmluvy o spotrebiteľskom úvere potvrdeným zo strany pôvodného veriteľa. Žalovaný sa za poskytnutie úveru zaviazal uhradiť náklady v celkovej sume 115,36 eur, ktoré zahŕňajú zmluvný úrok a poplatok za garantovanú službu. Dňa 30.04.2015 súčasne so Zmluvou o spotrebiteľskom úvere žalovaný uzatvoril so žalobcom Zmluvu o poskytnutí služby Komfort, ktorá je dobrovoľnou doplnkovou službou, na základe ktorej sa veriteľ zaviazal poskytovať za poplatok

klientovi službu, ktorá spočívala najmä vo výbere splátok priamo v mieste bydliska klienta alebo inom mieste podľa určenia klienta, a to prostredníctvom obchodného zástupcu veriteľa, za ktorú službu sa klient zaviazal uhradiť sumu, ktorá bola priamo úmerná počtu splátok tak, aby pokryla náklady pohonných hmôt a čas obchodného zástupcu. V danom prípade bola odmena zjednaná na sumu vo výške 202,82 eur, ktorú sa žalobca rozhodol v konaní ku prospechu žalovaného neuplatňovať. Žalobca všetky úhrady žalovaného započítava v súlade so zákonom na istinu poskytnutého úveru, vyplývajúceho zo Zmluvy o spotrebiteľskom úvere. Žalovaný pôvodnému veriteľovi celkovo uhradil 58,- eur, ktorá suma bola v súlade so zákonom a v prospech spotrebiteľa započítaná na istinu úveru.

Zmluvou o postúpení pohľadávok zo dňa 16.12.2016 uzavretou medzi spoločnosťou Provident Financial, s.r.o. ako postupcom a spoločnosťou KRUK Česká a Slovenská republika, s.r.o., ako postupníkom, postúpila spoločnosť Provident Financial, s.r.o. pohľadávku voči žalovanému vrátane príslušenstva na spoločnosť KRUK Česká a Slovenská republika, s.r.o., o čom bol žalovaný upovedomený oznámením o postúpení pohľadávky.

Žalovaný porušil svoju povinnosť splácať svoje záväzky zo zmlúv riadne a včas a uhradil len splátky v celkovej výške 58,- eur. Žalobca listom - predžalobná výzva zo dňa 23.08.2018 vyzval žalovaného k úhrade celej dlžnej sumy. Žalovaný dlžnú sumu neuhradil. Celkový dlh žalovaného ku dňu podania žaloby predstavuje sumu 302,- eur, ktorá predstavuje rozdiel medzi poskytnutou výškou úveru a súčtom vykonaných splátok, t.j. 360 - 58 rovná sa 302,- eur. Žalobca si zároveň uplatnil aj zákonné úroky z omeškania odo dňa nasledujúceho po postúpení pohľadávky.

3. Okresný súd Banská Bystrica dňa 15.10.2018 vo veci rozhodol platobným rozkazom sp. zn. 8Up/778/2018, ktorým uložil žalovanému povinnosť do 15 dní odo dňa doručenia platobného rozkazu zaplatiť žalobcovi istinu 302,- eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 302,- eur od 17.12.2016 do zaplatenia. Platobný rozkaz nebolo možné doručiť žalovanému do vlastných rúk a bol zrušený v zmysle ustanovenia § 10 ods. 3 zákona č. 307/2016 Z. z. o upomínacom konaní a o doplnení niektorých zákonov podaním žiadosti žalobcu o pokračovanie v konaní v znení podanej žaloby. Dňa 10.01.2019 bol spis doručený Okresnému súdu Revúca.

4. Žalovaný sa k riadne doručenej žalobe písomne nevyjadril ani nevyužil prostriedky procesnej obrany.

5. Podľa § 151 ods. 1 Civilného sporového poriadku skutkové tvrdenia strany, ktoré protistrana výslovne nepoprela, sa považujú za nesporné.

6. Podľa § 297 písm. b) Civilného sporového poriadku pojednávanie nie je potrebné nariadiť, ak ide o otázku jednoduchého právneho posúdenia veci, skutkové tvrdenia strán nie sú sporné, a hodnota sporu bez príslušenstva neprevyšuje 1.000,- eur.

7. Podľa § 219 ods. 3 veta prvá Civilného sporového poriadku vo veciach, v ktorých súd rozhoduje rozsudkom bez nariadenia ústneho pojednávania, oznámi miesto a čas verejného vyhlásenia rozsudku na úradnej tabuli súdu a na webovej stránke príslušného súdu v lehote najmenej päť dní pred jeho vyhlásením.

8. V zmysle citovaných zákonných ustanovení súd nenariadil na prejednanie veci samej ústne pojednávanie, keďže hodnota sporu bez príslušenstva neprevyšuje 1.000,- eur, ide o otázku jednoduchého právneho posúdenia a skutkové tvrdenia strán sa považujú za nesporné. Miesto a čas verejného vyhlásenia rozsudku bolo oznámené uznesením, sp. zn. 4Csp/2/2019-70 zo dňa 16.01.2019, vyveseným na úradnej tabuli súdu dňa 16.01.2019 a na webovej stránke tunajšieho okresného súdu, t.j. najmenej 5 dní pred jeho vyhlásením.

9. Z listinných dôkazov označených a predložených žalobcom, nachádzajúcich sa v súdnom spise, a to Zmluvou o spotrebiteľskom úvere vrátane zmluvných podmienok, Zmluvou o poskytnutí služby Komfort vrátane zmluvných podmienok, výpisom z obchodného registra žalobcu, potvrdením o vyplatení pôžičky, výpisom o prehľade splátok a úhrad, oznámením o postúpení pohľadávky, predžalobnou výzvou vrátane pripojených poštových podacích hárkov v predmetnom spotrebiteľskom spore s ochranou slabšej strany vykonal aj dôkazy, ktoré spotrebiteľ nenavhol, a to lustráciou v Obchodnom vestníku na žalovaného, pričom zistil nasledovný skutkový a právny stav:

10. Právny predchodca žalobcu ako veriteľ a žalovaný ako dlžník uzavreli dňa 30.04.2015 zmluvu o spotrebiteľskom úvere číslo XXXXXXXXXX, na základe ktorej bol žalovanému poskytnutý úver vo výške 360,- eur za celkový úrok vo výške 24,50 % ročne z istiny, t.j. vo výške 56,41 eur. Za poskytnutie úveru si žalobca účtoval „poplatok“ vo výške 58,95 eur. Žalovaný sa zaviazal uhradiť žalobcovi celkovú sumu 475,36 eur, a to v 60 týždenných splátkach s tým, že výška každej splátky od prvej po predposlednú je 7,93 eur a výška poslednej splátky je 7,49 eur. Úver bol poskytnutý na dobu 60 týždňov, splatnosť prvej splátky bola 20. kalendárny deň po uzavretí zmluvy, splatnosť každej ďalšej splátky bola ku 7. kalendárnemu dňu po splatnosti predchádzajúcej splátky. Konečným dňom splatnosti úveru a dlžnej sumy je deň splatnosti poslednej splátky, ktorý je 7. deň 60. týždňa po dni uzavretia zmluvy. RPMN, t.j. ročná percentuálna miera nákladov, ku dňu podpisu zmluvy predstavovala 64,61 %. Priemerná ročná percentuálna miera nákladov bola ku dňu podpisu zmluvy vo výške 34,42 %. Zmluvné strany dohodli režim čerpania úveru formou predplatenej platobnej karty.

11. Zmluvou o poskytnutí služby Komfort uzavretej medzi právnym predchodcom žalobcu a žalovaným dňa 30.04.2015 sa právny predchodca žalobcu zaviazal počas platnosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere pravidelne poskytovať službu spočívajúcu v informovaní zákazníka o prevedení sumy úveru v prospech bankového účtu podľa Zmluvy o spotrebiteľskom úvere č. XXXXXXXXXX, v prevzatí peňažnej hotovosti, určenej na úhradu splátky spotrebiteľského úveru, ktorý bol žalovanému poskytnutý na základe predmetnej zmluvy v mieste bydliska žalovaného alebo na inom mieste, určenom zákazníkom, a tiež informovať zákazníka o prijatí úhrady splátky spotrebiteľského úveru. Žalovaný sa zaviazal zaplatiť právnemu predchodcovi žalobcu celkovú odmenu vo výške 202,82 eur, a to v 60 pravidelných splátkach, a to v 59 týždenných splátkach okrem poslednej splátky vo výške 3,38 eur a poslednej splátky vo výške 3,40 eur počas doby splácania spotrebiteľského úveru s tým, že odmena je splatná v hotovosti pri prevzatí splátky úveru a splatnosť prvej splátky nastáva 7. kalendárny deň po uzavretí zmluvy.

12. Z potvrdenia o vyplatení pôžičky poskytnutej na základe Zmluvy o spotrebiteľskom úvere č. XXXXXXXXXX vyplýva, že žalovaný čerpal úver formou predplatenej platobnej karty. Podľa prehľadu splátok a úhrad žalovaný právnemu predchodcovi žalobcu uhradil 58,- eur.

13. Výzvou zo dňa 23.08.2018, bol žalovaný vyzvaný na úhradu dlžnej sumy zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo výške 647,87 eur, v ktorej bol zahrnutý aj zákonný úrok z omeškania. Výzva bola odovzdaná na poštovú prepravu dňa 24.08.2018, čo žalobca preukázal poštovým podacím hárkom č. J. W. Č.. XX/XXX.

14. Právny predchodca žalobcu, spoločnosť Provident Financial, s.r.o. postúpila pohľadávku voči žalovanému na žalobcu zmluvou o postúpení pohľadávok zo dňa 16.12.2016. Následne právny predchodca žalobcu, spoločnosť Provident Financial, s.r.o. listom zo dňa 16.12.2016, ktorým mal byť odovzdaný na poštovú prepravu, ako doporučený list, dňa 28.12.2016, žalovanému mal oznámiť postúpenie pohľadávky na žalobcu.

15. Z lustrácie v Obchodnom vestníku súd zistil, že na žalovaného nebol doposiaľ vyhlásený konkurz.

16. Podľa § 52 ods. 1 Občianskeho zákonníka v znení účinnom do 22.12.2015 (ďalej len „Občianskeho zákonníka“) spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

17. Podľa § 52 ods. 2 Občianskeho zákonníka ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné. Na všetky právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, sa vždy prednostne použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka, aj keď by sa inak mali použiť normy obchodného práva.

18. Podľa § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka, spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len "neprijateľná podmienka"). To neplatí, ak ide o zmluvné podmienky, ktoré sa týkajú hlavného predmetu plnenia a primeranosti ceny, ak tieto zmluvné podmienky sú vyjadrené určito, jasne a zrozumiteľne alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané.

19. Podľa § 53 ods. 2 Občianskeho zákonníka, za individuálne dojednané zmluvné ustanovenia sa nepovažujú také, s ktorými mal spotrebiteľ možnosť oboznámiť sa pred podpisom zmluvy, ak nemohol ovplyvniť ich obsah.

20. Podľa § 53 ods. 3 Občianskeho zákonníka, ak dodávateľ nepreukáže opak, zmluvné ustanovenia dohodnuté medzi dodávateľom a spotrebiteľom sa nepovažujú za individuálne dojednané.

21. Podľa § 261 ods. 6 písm. d/ Obchodného zákonníka v znení účinnom do 30.06.2016 (ďalej len „Obchodný zákonník“) touto časťou zákona sa spravujú bez ohľadu na povahu účastníkov záväzkové vzťahy zo zmluvy o úvere (§ 497).

22. Podľa § 497 Obchodného zákonníka, zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

23. Podľa § 1 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy, t.j. do 30.06.2015 (ďalej len „zákon o spotrebiteľských úveroch“) spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi. Spotrebiteľský úver podľa tohto zákona nemožno poskytnúť finančnými prostriedkami v hotovosti.

24. Podľa § 2 písm. d/ zákona o spotrebiteľských úveroch na účely tohto zákona sa rozumie zmluvou o spotrebiteľskom úvere zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom.

25. Podľa § 7 ods. 1 zákona o spotrebiteľských úveroch veriteľ je pred uzavretím zmluvy o spotrebiteľskom úvere alebo pred zmenou tejto zmluvy spočívajúcej v navýšení spotrebiteľského úveru povinný posúdiť s odbornou starostlivosťou schopnosť spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver, pričom berie do úvahy najmä dobu, na ktorú sa poskytuje spotrebiteľský úver, výšku spotrebiteľského úveru, príjem spotrebiteľa a prípadne aj účel spotrebiteľského úveru.

26. Podľa § 9 ods. 10 zákona o spotrebiteľských úveroch veriteľovi sa zakazuje požadovať od spotrebiteľa úhradu poplatkov, náhradu nákladov alebo inú odplatu za vedenie, evidenciu alebo správu spotrebiteľského úveru alebo účtu alebo zrušenie účtu, na ktorom je vedený spotrebiteľský úver a ktorého zriadenie alebo vedenie je podmienkou poskytnutia spotrebiteľského úveru alebo poskytnutia spotrebiteľského úveru za ponúkaných podmienok; to neplatí, ak ide o účet podľa § 708 až 715 Obchodného zákonníka, osobitného zákona alebo o osobitnú službu, ktorá nie je podmienkou úverového vzťahu a ktorej podmienkou poskytnutia je písomný súhlas spotrebiteľa.

27. Podľa § 11 ods. 2 veta druhá a tretia zákona o spotrebiteľských úveroch v prípade hrubého porušenia povinnosti podľa § 7 ods. 1 sa úver považuje za bezúročný a bez poplatkov. Za hrubé porušenie povinnosti podľa § 7 ods. 1 sa považuje posudzovanie schopnosti splácať úver veriteľom bez akýchkoľvek údajov o príjmoch, výdavkoch a rodinnom stave spotrebiteľa alebo bez prihladenia na údaje z príslušnej databázy alebo registra na účely posudzovania schopnosti spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver.

28. Podľa § 7 ods. 1 zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa nekalé obchodné praktiky sú zakázané, a to pred, počas aj po vykonaní obchodnej transakcie.

29. Podľa § 7 ods. 2 zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa obchodná praktika sa považuje za nekalú, ak

a) je v rozpore s požiadavkami odbornej starostlivosti,

b) podstatne narušuje alebo môže podstatne narušiť ekonomické správanie priemerného spotrebiteľa vo vzťahu k produktu, ku ktorému sa dostane alebo ktorému je adresovaná, alebo priemerného člena skupiny, ak je obchodná praktika orientovaná na určitú skupinu spotrebiteľov.

30. Podľa § 37 ods. 1 Občianskeho zákonníka právny úkon sa musí urobiť slobodne a vážne, určite a zrozumiteľne; inak je neplatný.

31. Podľa § 39 Občianskeho zákonníka neplatný je právny úkon, ktorý svojím obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza alebo sa prieči dobrým mravom.

32. Podľa § 517 ods. 1 Občianskeho zákonníka, dlžník, ktorý svoj dlh riadne a včas nesplní, je v omeškaní. Ak ho nesplní ani v dodatočnej primeranej lehote poskytnutej mu veriteľom, má veriteľ právo od zmluvy odstúpiť; ak ide o deliteľné plnenie, môže sa odstúpenie veriteľa za týchto podmienok týkať aj len jednotlivých plnení.

33. Podľa § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka, ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

34. Podľa § 3 nariadenia vlády Slovenskej republiky č. 87/1995 Z. z., v platnom znení výška úrokov z omeškania je o päť percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

35. V nadväznosti na vyššie uvedené skutočnosti a v súlade s citovanou právnou úpravou súd podanej žalobe v celom rozsahu vyhovel, nakoľko mal preukázanú jej dôvodnosť. Žalobca preukázal platné uzavretie zmluvy o úvere medzi jeho právnym predchodcom ako veriteľom a žalovaným ako dlžníkom. Uzatvorená úverová zmluva má charakter spotrebiteľskej zmluvy, keďže bola uzatvorená medzi dodávateľom v súvislosti s výkonom podnikateľskej činnosti žalobcu a žalovaným, ako spotrebiteľom, ktorý pri jej uzavieraní a plnení nekonal v rámci svojho zamestnania, povolania alebo podnikania, keďže v zmluve je označený menom, priezviskom, rodným číslom a bydliskom. Na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere bol žalovanému poskytnutý bezhotovostne úver vo výške 360,- eur, ktorý sa žalovaný zaviazal splatiť v 60 týždenných splátkach, prvých 59 splátok vo výške 7,93 eur a poslednú splátku vo výške 7,49 eur. Zmluva o úvere na jednej strane obsahuje všetky zákonom stanovené náležitosti úverovej zmluvy, a to záväzok veriteľa poskytnúť dlžníkovi peňažné prostriedky, určenie sumy poskytovaných peňažných prostriedkov, ako aj záväzok dlžníka vrátiť poskytnuté peňažné prostriedky a zaplatiť (zmluvne dohodnuté) úroky. Na strane druhej, právny predchodca žalobca pri uzatváraní zmluvy o spotrebiteľskom úvere nekonal s odbornou starostlivosťou a hrubo porušil ustanovenie § 7 ods. 1 zákona o spotrebiteľských úveroch, ako špeciálneho právneho predpisu, keďže predmetná zmluva neobsahuje náležitosti uvedené v § 7 ods. 1 zákona o spotrebiteľských úveroch, a to údaje týkajúce sa príjmov, výdavkov a rodinného stavu spotrebiteľa, prípadne údaje svedčiace o nahliadnutí veriteľa do databázy údajov o spotrebiteľoch na účely individuálneho posudzovania jeho schopnosti splácať poskytnutý úver s prihliadnutím na výšku a príjem žalovanej, ako dlžníka a spotrebiteľa a bez znalosti údajov o jej sociálno-ekonomickej situácii, hoci uzatvorená zmluva o úvere má zároveň charakter spotrebiteľskej zmluvy a spotrebiteľského úveru.

36. Hrubé porušenie povinnosti právneho predchodcu žalobcu, ako veriteľa podľa § 7 ods. 1 zákona o spotrebiteľských úveroch, má za následok, že spotrebiteľský úver sa v zmysle ustanovenia § 11 ods. 2 zákona o spotrebiteľských úveroch účinnom v čase uzavretia zmluvy považuje za bezúročný a bez poplatkov.

37. Súd sa prejudiciálne zaoberal tiež platnosťou zmluvy o poskytnutí služby Komfort, súvisiacej s predmetnou zmluvou o spotrebiteľskom úvere, keďže na základe nej žalovaný platiť poplatky, ktoré by bez uzavretia zmluvy o spotrebiteľskom úvere inak neplatiť, a ktorej predmetom bola služba, ktorú bol právny predchodca žalobcu žalovanému povinný poskytovať aj bez uzavretia takejto zmluvy. Samotné uzavretie zmluvy o poskytnutí služby Komfort bez zmluvy o spotrebiteľskom úvere podľa názoru súdu nie je možné, vzhľadom na nemožnosť jej plnenia. Zmluva o poskytnutí služby Komfort je preto vzájomne závislou zmluvou, ponúkanou súběžne so zmluvou o úvere, o čom svedčí samotná formulácia „domáceho servisu“ spočívajúceho v poskytovaní služieb, pokiaľ ide o starostlivosť o klienta pri poskytovaní úveru na základe zmluvy o úvere, spočívajúcich v prevzatí peňažnej hotovosti, určenej

na úhradu splátky spotrebiteľského úveru v mieste bydliska zákazníka, prípadne na inom zákazníkovi určenom mieste, ako aj viazanosť tejto zmluvy na zánik zmluvy, ktorá je predmetom „domáceho servisu“.

38. Podľa názoru súdu je nelogické, aby si dlžník, ktorý nutne a rýchlo potrebuje peniaze, vyžiadala od veriteľa ďalšiu spoplatnenú službu, ktorej celková cena pritom dosahuje viac ako 50 % hodnoty poskytnutého úveru, a to sumu 202,82 eur, pričom odmena je splatná tiež v 60 pravidelných týždenných splátkach pri prevzatí splátky úveru poskytovateľom. Žalovaný bol preto v skutočnosti povinný zaplatiť žalobcovi týždenne 59 splátok po 11,31 eur a poslednú splátku vo výške 10,89 eur, a celkovo bol právnomu predchodcovi povinný zaplatiť 678,18 eur. Pritom jediné, čo "na viac" poskytuje domáci servis pre dlžníka je výber splátok v domácnosti klienta, resp. na inom určenom mieste. Tento "servis" je však viac v prospech veriteľa ako dlžníka, keďže mu poskytuje istotu výberu splátky, alebo jej časti. Podľa názoru súdu dlžník by nemal platiť za to, že si veriteľ znižuje riziko nezaplatenia splátok tým, že ich vyberá v hotovosti a ak áno, mal by za to platiť prípadne nejaký poplatok v primeranej výške, pričom ak je určitý zástupca oprávnený prebrať od dlžníka úhradu, prevzatie hotovostnej úhrady nesmie odmietnuť. Zaúčtovať peňažnú hotovosť (aj bezhotovostné platby) na úhradu splátky úveru ukladá veriteľovi zákon, rovnako mu platné zákony ukladajú povinnosť upozorniť dlžníka na termín splátky, prípadné následky nesplácania v samotnej zmluve, prípadne predzmluvných formulároch. Súd nezistil žiadne iné „poskytovanie služieb“, ako finančné poradenstvo, správa majetku a pod., naopak, podľa zistených skutočností nadštandardné služby boli právnym predchodcom žalobcu využívané na nútené vyberanie splátok a presadzovanie záujmov veriteľa.

39. Predloženie takejto vzájomne závislej zmluvy na podpis žalovanému, svedčí skôr o tom, že zo strany právneho predchodcu žalobcu došlo k porušeniu férovej a čestnej obchodnej praxi vo vzťahu k žalovanému ako spotrebiteľovi, ktorá viedla k uzavretiu pre neho nevýhodnej dohody, obsah ktorej nemohol ani ovplyvniť. Je zrejmé, že na právneho predchodcu žalobcu sa obracajú klienti očakávajúci okamžité poskytnutie peňazí. Ak následne chcú toto očakávanie naplniť, nezostáva im iné ako zmluvu o poskytnutí služby Komfort podpísať. Daná situácia preto negatívne ovplyvňuje možnosť slobodnej voľby (rozhodovania sa) žiadateľa o poskytnutie úveru.

40. V prípade ceny za „domáci servis“, táto navyše dosahuje viac ako 50 % z poskytnutého úveru (istiny úveru) a odplatu dojednanú v úverovej zmluve v celkovej výške 115,36 eur zvyšuje o ďalších 202,82 eur, teda viac ako o 100 %. Dojednaná výška odmeny je mierne povedané „neprimeraná“ nielen voči tomu, čo malo byť predmetom plnenia či už podľa zmluvy o poskytnutí služby Komfort, ale aj vo vzťahu k výške úveru, poskytnutého v súvislosti s jej uzavretím. Podľa názoru súdu skutočným účelom uzavretej zmluvy o poskytnutí služby Komfort je výrazne navýšiť odplatu za poskytnutý úver, na ktorý je viazaná, a to o viac ako o 100 %, tak, aby táto suma navyše nebola uvedená v úverovej zmluve. Týmto postupom, podľa názoru súdu, žalobca cielene dosahuje to, že odplata za „domáci servis“ sa nezapočítava do výpočtu RPMN, keďže nemá byť odplatom za úver, ale odmenou (cenou) za „domáci servis“, hoci v kontexte vyššie uvedeného je zrejmé, že práve domáci servis má výrazne navýšiť celkový zisk právneho predchodcu žalobcu z poskytovania úverov.

41. Súd má za to, že predmetná zmluva o poskytnutí služby Komfort, resp. „o domácom servise“ je s poukazom na uvedené neplatným právnym úkonom, lebo jej uzavretie žalovaným nebolo prejavom jeho slobodnej a vážnej vôle. Súd túto zmluvu navyše považoval za vyslovene účelovú, motivovanú snahou právneho predchodcu žalobcu obísť najvyššiu povolenú hranicu úrokov a sankcií, teda obchádzajúcu zákon o spotrebiteľských úveroch, čo má za následok jej absolútnu neplatnosť.

42. Ako už bolo vyššie uvedené, súd považoval zmluvu o spotrebiteľskom úvere za bezúročnú a bez poplatkov. Žalobcovi preto vznikol nárok na vrátenie len tých finančných prostriedkov, ktoré žalovanému jeho právny predchodca reálne poskytol. Žalovaný žiadnym spôsobom nerozporoval tvrdenia žalobcu o uzavretí úverovej zmluvy, ani o poskytnutí peňažných prostriedkov, preto mu vznikla povinnosť poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť. Žalovaný nerozporoval ani tvrdenia žalobcu, že si svoju zmluvne dojednanú povinnosť splácať poskytnutý úver riadne a včas neplnil. Nebolo sporné, že žalovaný právnomu predchodcovi žalobcu uhradil celkovo 58,- eur. Z uvedeného dôvodu v súlade s návrhom žalobcu súd uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi zvyšok dosiaľ nevrátených peňažných prostriedkov vo výške 302,- eur.

43. Žalovaný sa dostal s plnením svojho peňažného záväzku voči žalobcovi do omeškania, preto žalobcovi vzniklo právo na zaplatenie úrokov z omeškania, ktoré mu súd priznal vo výške tak, ako je uvedené vo výroku tohto rozhodnutia. Úroky z omeškania súd priznal žalobcovi v uplatnenej zákonnej výške 5 % ročne z dlžnej istiny nesplateného úveru, t.j. zo sumy 302,- eur, a to v zmysle návrhu žalobcu až odo dňa nasledujúceho po účinnom postúpení pohľadávky, t.j. odo dňa 17.12.2016 do zaplatenia, vo výške o 5 percentuálnych bodov viac, ako je základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k určenému prvému dňu omeškania s plnením peňažného záväzku.

44. Podľa § 251 Civilného sporového poriadku trovy konania sú všetky preukázané, odôvodnené a účelne vynaložené výdavky, ktoré vzniknú v konaní v súvislosti s uplatňovaním alebo bránením práva.

45. Podľa § 255 ods. 1 Civilného sporového poriadku súd prizná stane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

46. Podľa § 262 ods. 1 Civilného sporového poriadku o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

47. O trovách konania súd rozhodol podľa § 255 ods. 1 Civilného sporového poriadku. Žalobca mal vo veci plný úspech. Z uvedeného dôvodu žalobcovi vznikol nárok na náhradu trov konania v celom rozsahu. O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia vo veci samej, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia prostredníctvom Okresného súdu Revúca na Krajský súd v Banskej Bystrici v dvoch písomných vyhotoveniach.

V odvolaní je potrebné uviesť ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, spisovú značku konania, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody), čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh) a podpis. Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak a) sa týkajú procesných podmienok, b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu, c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa zákona č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti v znení neskorších predpisov.